

Брутъ Не, Месала.

Месала. Нито нѣщо писано въ тѣхъ за нея?

Брутъ Нищо, Месала.

Месала. Това ми са види странно.

Брутъ. Защо питашъ? Да нѣма нѣщо въ твоитѣ писма за нея?

Месала. Не, господарю.

Брутъ. Но кажи ми, като Римлянинъ, истината.

Месала. Тогазъ като Римлянинъ претърпи истината, която ще ти кажѣ; защото на вѣрно тя е умрѣла и по единъ страненъ начинъ.

Брутъ. Е, добръ, збогомъ Порције. — Ний синца ще умрѣми, Месала. Като мислѣ, че тя трѣбва да умре кога да е, азъ черпѣх сила да претърпѣх за сега смъртта ѝ.

Месала. И тѣй голѣмитѣ хора голѣми загуби трѣбва да претърпяватъ.

Кассий. И азъ знамъ тази философия, но не можъ претърпѣ тѣй лесно таквазъ загуба.

Брутъ. Е, сега на работата си. — Какво казвате вий, ако трѣгнемъ на часа за Филипи?

Кассий. Не мислѣ да е добръ.

Брутъ. Причинитѣ?

Кассий. Тѣзи: по добръ е за неприятеля да ни търси, защото ще изнурява средствата си, ще уморява войниците си и съ това себе си ще поврежда, а ний, като стоимъ на едно мѣсто, ще си отпочинемъ и ще бждемъ по силни и по живи да са защитимъ.

Брутъ. Добритѣ причини трѣбра непременно да дадѣтъ мѣсто на по добритѣ. Населението между това мѣсто и Филипи са държи на сила съ насъ, понеже ни е сърдито дѣто сме земали наборъ отъ него. Неприятеля, като мине презъ него, ще са усили, ще доде спомогнѣтъ отъ тѣхъ, увеличенъ и насърченъ, отъ което преимущество ний мѣжемъ